LALCHAND NATHERMAL

lwn.

KAMALUDDIN MAAMOR

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH
ABDUL MALEK AHMAD H
[GUAMAN SIVIL NO. 22-245-87]
13 SEPTEMBER 1990

PROSEDUR SIVIL: *Deraf perintah penghakiman persetujuan - Samada penghakiman yang telah dibuat boleh dipinda - Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, Perintah 14.*

Pada 18 Oktober 1989 defendan telah memfailkan notis rayuan terhadap keputusan Penolong Kanan Pendaftar (PKP) yang dibuat pada tarikh yang sama yang memerintahkan defendan, antara lain, mengemukakan kepada plaintif penyata keuntungan bersih firmanya untuk tempoh 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982. Defendan telah merayu kerana perbicaraan berkenaan hanyalah untuk memuktamadkan deraf perintah tentang penghakiman persetujuan yang telahpun dibuat pada 5 April 1989. Selanjutnya, pada 23 Oktober 1989, defendan telah memohon perintah pengkuatkuasaan penghakiman yang diberi pada 18 Oktober 1989 itu digantung sehingga perbicaraan notis rayuannya kepada Hakim dalam kamar untuk mengenepikan penghakiman tersebut. Permohonan ini ditolak pada 5 Mac 1990 dan pada 30 Mac 1990 Mahkamah telah menolak kebenaran untuk merayu. Walau bagaimanapun, pada 13 Ogos 1990 kebenaran telah diberi oleh Mahkamah Agung. Justeru itu, rayuan ini dibuat.

Diputuskan:

[1] Isu yang perlu diselesaikan oleh Mahkamah adalah samada PKP bertindak betul dalam meminda pada 18 Oktober 1989 perintah yang dibuatnya pada 5 April 1989 itu. Memandangkan bahawa PKP telah mendengar semua pihak dan tidak ada rayuan yang telah dibuat, pada 5 April 1989 PKP adalah *functus officio* setakat mana yang melibatkan perintah ini.

[2] Apabila satu penghakiman telah diumumkan, ia tidak boleh ditukar melainkan dengan budibicara dalam hal keadaan tertentu. Ia tidak termasuk situasi seperti yang terdapat dalam kes ini di mana PKP hanya dikehendaki memutuskan antara prayer (a) dan alternatif prayer (b) pada 5 April 1989. Setelah membuat keputusannya memilih alternatif prayer (b), soalnya ialah samada enam bulan kemudian apabila perintah yang berkaitan tidak disediakan oleh kerana tiada persetujuan dari pihak-pihak berkenaan, PKP boleh menukar fikirannya.

[3] Ada perbezaan antara menukar sesuatu penghakiman (seperti dalam kes ini) dan meminda satu perintah hanya dengan tujuan hendak memberi kesan kepada satu penghakiman yang telah dibuat, yang tidak boleh dipakai dalam kes ini.

[Rayuan defendan dibenarkan; permohonan rayuan plaintiff kepada Mahkamah Agung ditolak.]

Kes-kes yang dirujuk:

Hock Hua Bank Bhd. lwn. Sahari bin Murid [1981] 1 MLJ 143
Behn Meyer & Co. (M) Sdn. Bhd. lwn. Agropharm Sdn. Bhd. & lain-lain [1988] 2 MLJ 636
Lim Yam Teck lwn. Lim Swee Chiang [1979] 1 MLJ 162
Tan Ah Yeow & seorang lagi lwn. Seow Teck Ming & seorang lagi [1989] 2 MLJ 3

Tung Lieng (Penang) Trading Co. Sdn. Bhd. lwn. Liew Cheong Thye [1986] CLJ (Rep) 268

Perundangan yang dirujuk:
Courts of Judicature Act 1964, s. 68(2)
Rules of the High Court 1980, O. 14, O. 56 r. 2(2)

Sumber lain yang dirujuk:
Supreme Court Practice 1988, ms. 661
Supreme Court Practice 1976 Jilid I Bhg. I, para. (5), (6), (7), (8) ms. 354

Bagi pihak plaintif - W.J. Concisom (Chen Cheong Heng with him); T/n. Concisom & Co.
Bagi pihak defendan - Ariffin bin Haji Daud; T/n. Ariffin & Co.

PENGHAKIMAN

Abdul Malek Ahmad H:

Pada 18 Oktober 1989, defendan telah memfailkan notis rayuan (lampiran 19) terhadap keputusan Penolong Kanan Pendaftar yang arif yang telah diberi pada tarikh yang sama yang memerintahkan:

(a) defendan mengemukakan kepada plaintif keuntungan net yang betul firma tersebut untuk tempoh 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982;

(b) bahawa Penolong Kanan Pendaftar Mahkamah ini menyiasat tentang akaun-akaun atau taksiran mengenai apa yang patut dibayar kepada plaintif;

(c) faedah 8% setahun dari 18 Mac 1983 hingga tarikh penyelesaian jumlah wang yang patut dibayar kepada plaintif;

(d) kos dalam keadaan amaun yang ditaksir lebih tinggi dari amaun yang didepositkan oleh defendan kepada Mahkamah ini;

walhal perbicaraan hanyalah untuk memuktamadkan deraf perintah tentang penghakiman persetujuan yang dibuat pada 5 April 1989 iaitu:

(a) deklarasi bahawa keuntungan firma tersebut sebagaimana ditaksir atau akan ditaksir oleh Jabatan Hasil Dalam Negeri untuk tempoh 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982 dianggap sebagai keuntungan net yang betul firma tersebut;

(b) bahawa Penolong Kanan Pendaftar Mahkamah ini menyiasat tentang akaun-akaun atau taksiran mengenai apa yang patut dibayar kepada plaintif;

(c) faedah 8% setahun dari 18 Mac 1983 hingga tarikh penyelesaian jumlah wang yang patut dibayar kepada plaintif;

(d) kos dalam keadaan amaun yang ditaksir lebih tinggi dari amaun yang didepositkan oleh defendan kepada Mahkamah ini; dan

dengan menggantikan perintahnya pada 29 Mac 1989 yang tidak membenarkan permohonan lisan Peguam plaintif untuk menarik balik prayer (b) iaitu "deklarasi bahawa keuntungan firma tersebut sebagaimana ditaksir atau akan ditaksir oleh Jabatan Hasil Dalam Negeri untuk tempoh 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982 dianggap sebagai keuntungan net yang betul firma tersebut", dengan membenarkan permohonan lisan tersebut Peguam plaintif. Perlu dinyatakan di sini bahawa tarikh 29 Mac 1989 di perenggan 2 mungkin satu kesilapan kerana sungguhpun hujah-hujah didengar pada tarikh tersebut, tarikh keputusan sebenarnya ialah 5 April 1989.

Pada 23 Oktober 1989, melalui saman dalam kamar (lampiran 18), defendan telah memohon untuk perintah bahawa perlaksanaan atau penguatkuasaan penghakiman yang diberi pada 18 Oktober 1989 digantung sehingga perbicaraan notis rayuan defendan kepada Hakim dalam kamar untuk mengenepikan penghakiman tersebut yang difailkan pada 18 Oktober 1989 dan apa-apa perintah selanjutnya dan kos. Hujah-hujah telah didengar pada 5 Mac 1990 dan saya telah membuat keputusan pada 19 Mac 1990. Pada 30 Mac 1990, saya telah menolak permohonan plaintif untuk kebenaran merayu tetapi pada 13 Ogos 1990, plaintif berjaya mendapatkan kebenaran tersebut dari Mahkamah Agung. Itu yang mengakibatkan rayuan ini.

Untuk bermula dari permulaannya, Penolong Kanan Pendaftar yang arif telah pada 29 Mac 1989 mendengar hujah-hujah saman dalam kamar yang difailkan oleh plaintif pada 5 Oktober 1988 untuk perintah yang bermaksud plaintif berkebebasan mendapat penghakiman muktamad terhadap defendan mengikut penyata tuntutan dan untuk kos. Dalam penyata tuntutan, plaintif telah menuntut:

(a) perintah bahawa defendan mengemukakan kepada plaintif keuntungan net yang betul firma tersebut untuk tempoh 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982;

(b) mengikut alternatif, deklarasi bahawa keuntungan firma tersebut sebagaimana ditaksir atau akan ditaksir oleh Jabatan Hasil Dalam Negeri untuk tempoh 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982 dianggap sebagai keuntungan net yang betul firma tersebut;

(c) perintah bahawa Penolong Kanan Pendaftar mahkamah ini menyiasat tentang akaun-akaun atau taksiran mengenai apa yang patut dibayar kepada plaintif;

(d) faedah 8% setahun dari 18 Mac 1983 hingga tarikh penyelesaian jumlah wang yang patut dibayar kepada plaintif;

(e) kos;

(f) apa-apa perintah lain atau selanjutnya yang adil dalam keadaan ini.

Dengan penghormatan, nota-nota yang dicatit oleh Penolong Kanan Pendaftar yang arif terlalu sedikit tetapi intisarinya ialah Peguam yang bijaksana bagi pihak plaintif telah menjelaskan tentang kelewatan dua tahun memfailkan permohonan perintah 14 dan bahawa beliau ingin menarik balik tuntutan alternatif di prayer (b) sementara Peguam yang bijaksana bagi pihak defendan telah membantah terhadap penarikan balik prayer tersebut kerana beliau bersetuju dengannya pada ketika itu. Adalah sesuai berhenti sejenak di ketika ini untuk melihat semula prayer-prayer (a) dan (b). Melalui prayer (a), defendan dikehendaki mengemukakan kepada plaintif keuntungan net yang betul firma tersebut dari 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982 sementara melalui prayer (b), deklarasi bahawa keuntungan net tersebut yang ditaksir atau akan ditaksir oleh Jabatan Hasil Dalam Negeri untuk tempoh tersebut dianggap sebagai keuntungan net yang betul telah dipohon.

Setelah menangguh perkara ini dari 29 Mac 1989 untuk menimbangkan hujah-hujah, Penolong Kanan Pendaftar yang arif telah pada 5 April 1989 membuat keputusan bahawa tiada isu-isu yang patut dibicarakan dan memberi perintah seperti dipohon di prayer-prayer (b), (c), (d) dan (e) dengan kos dalam kausa. Beliau juga telah membuat perintah bahawa Mahkamah hendaklah melantik akauntan dari nama-nama yang akan diberi oleh plaintif, bahawa keputusan akauntan hendaklah menjadi muktamad dan bahawa defendan hendaklah menyediakan segala buku-buku akaun-akaun untuk tempoh berkenaan.

Pada 18 Oktober 1989, pihak-pihak yang sama telah hadir di hadapan Penolong Kanan Pendaftar yang sama untuk memuktamadkan deraf perintah yang telah tidak dipersetujui oleh Peguam kedua-dua pihak. Pada tarikh tersebut, Peguam yang bijaksana bagi pihak plaintif telah membuat permohonan untuk menarik balik prayer (b) dan memohon kepada Penolong Kanan Pendaftar untuk meminda perintah yang diberi pada 5 April 1989 dengan menggantikan prayer (b) dengan prayer (a). Tentu sekali ini telah dibantah oleh Peguam bijaksana bagi pihak defendan tetapi Penolong Kanan Pendaftar yang arif telah memilih untuk meminda perintah tersebut dengan menggantikan prayer (b) dengan prayer (a) pula.

Di hadapan saya, Peguam yang bijaksana bagi pihak defendan telah memberitahu Mahkamah bahawa kes yang lebih awal antara pihak-pihak yang sama mengenai isu yang berlainan yang telahpun didengar oleh Mahkamah Agung telah mengambil masa lima tahun dan mempunyai lebih dari tiga ratus dokumen dan tujuh ratus mukasurat dalam bentuk ikatan. Alasan tunggalnya ialah dengan membuat perintah untuk prayer (b) pada 5 April 1989, ini bermakna bahawa Penolong Kanan Pendaftar yang arif telah pada tarikh itu memutuskan tidak membenarkan permohonan plaintif untuk menarik balik prayer itu. Namun demikian, pada 18 Oktober 1989, dalam memuktamadkan deraf perintah yang sama, beliau telah memindanya dari prayer (b) kepada prayer (a). Peguam yang bijaksana telah menambah bahawa beliau telah menyetujui prayer (b) dibuat dan oleh itu ini adalah perintah persetujuan. Tambah lagi, tiada rayuan telah difailkan oleh plaintif tentang perintah itu. Sebaliknya, Peguam yang bijaksana bagi pihak plaintif telah berhujah bahawa oleh kerana beliau telah memohon menarik balik prayer (b) pada 29 Mac 1989, tiada persetujuan untuknya telah dicapai.

Oleh itu, isu yang tunggal ialah sama ada Penolong Kanan Pendaftar yang arif betul dalam meminda pada 18 Oktober 1989 perintah yang dibuatnya pada 5 April 1989. Dalam *Behn Meyer & Co. (M) Sdn. Bhd. lwn. Agropharm Sdn. Bhd. & lain-lain* [1988] 2 MLJ 636, telah diputuskan bahawa mengenai perintah mutlak yang digarnis, tiada kaedah. atau prinsip secara nyata atau secara implikasi yang membenar Mahkamah yang membuat perintah mutlak menukar, meminda atau mengenepikan perintah itu. Seterusnya, Mahkamah tiada bidangkuasa mengenepikan perintah yang dibuat secara mutlak. Sungguhpun kes itu melibatkan perintah mutlak yang digarnis, prinsip-prinsip yang sama hendaklah dipakai dalam kes ini tentang sejauh mana muktamadnya perintah yang dibuat pada 5April 1989.

Dalam *Tung Lieng (Penang) Trading Co. Sdn. Bhd. lwn. Liew Cheong Thye* [1986] CLJ (Rep) 268, Hakim Mahkamah Tinggi yang arif telah bertindak meminda terma-terma perintah yang dibuat dalam kamar selepas beliau telah memberi sijil tidak memerlukan hujah lanjut semasa mendengar permohonan penggantungan perlaksanaan. Mahkamah Agung berpendapat bahawa beliau *functus officio* dari ketika beliau mengemukakan sijil di bawah s. 68(2) Akta Mahkamah Kehakiman 1964 yang menyatakan bahawa beliau tidak memerlukan hujah lanjut. Tambah lagi, Mahkamah Agung kukuh dengan pendapatnya dengan kata peruntukan P. 56 *K.* 2(2) Kaedah - kaedah Mahkamah Tinggi 1980 yang memperuntukkan bahawa Hakim boleh selepas mendengar hujah lanjut mengenepikan perintah yang dibuat sebelum itu dan membuat apa-apa perintah yang lain. Apabila beliau memutuskan tidak mahu mendengar hujah lanjut, dan sijil dikeluarkan, tempoh rayuan bermula dari tarikh keputusan itu dimaklumkan kepada pihak yang memohon hujah lanjut. Dalam kes ini, tempoh rayuan bermula dari tarikh keputusan pada 5 April 1989 dan Penolong Kanan Pendaftar yang arif juga *functus officio* setakat mana yang melibatkan perintah ini.

Begitu juga, Mahkamah Persekutuan dalam *Hock Hua Bank Bhd. lwn. Sahari bin Murid* [1981] 1 MLJ 143 telah memutuskan bahawa Hakim yang arif *functus officio* dan Mahkamah tiada kuasa di bawah mana-mana permohonan dalam tindakan yang sama untuk menukar,

meminda atau mengenepikan penghakiman yang biasa diperolehi selepas ianya dibuat atau perintah selepas ianya disediakan, melainkan di bawah kaedah kesilapan, setakat yang perlu untuk membetulkan kesilapan dalam menyampaikan hasrat Mahkamah, kecuali jika ianya penghakiman ingkar atau dibuat tanpa kehadiran sebuah pihak di perbicaraan atau pendengaran. Dalam kes itu, Hakim yang arif telah membuat perintah penjualan secara lelong dalam prosiding foreclosure setelah mendengar kesemua pihak dan sungguhpun ada tuntutan *non est factum* dan pengataan fraud dan pemalsuan oleh responden. Perintah telah disediakan dan disempurnakan dan tiada rayuan dibuat. Responden telah memohon mengenepikan penghakiman tetapi permohonannya ditolak. Dia telah memohon sekali lagi dan pada kali yang kedua, Hakim telah mengenepikan perintah-perintahnya sebelum itu. Mahkamah Persekutuan telah memutuskan bahawa Hakim yang arif tiada bidangkuasa mengenepikan perintahnya sendiri dan perintah yang asal hendaklah dipulihkan semula dan responden diberi kebebasan untuk mengambil tindakan baru untuk mengenepikan perintah itu atas soal fraud.

Dalam kes ini juga, Penolong Kanan Pendaftar yang arif telah mendengar semua pihak dan tiada rayuan dibuat. Perbezaan yang tunggal ialah perintah belum lagi disediakan dan disempurnakan. Walau bagaimanapun, Mahkamah Persekutuan tidak membuat perbezaan bahawa di mana perintah itu belum disediakan dan disempurnakan, Hakim boleh menukar, meminda atau mengenepikan perintahnya sendiri. Pada pendapat saya, oleh kerana beliau *functus officio*, tidaklah menjadi relevan sama ada perintah telah disediakan dan disempurnakan atau sebaliknya pada masa beliau diminta menukar, meminda atau mengenepikan perintahnya sendiri. Seterusnya, pendapat saya setelah dipertimbangkan segalanya adalah Penolong Kanan Pendaftar yang arif *functus officio* pada 5 April 1989 dan tidak boleh meminda perintah yang sama pada 18 Oktober 1989.

Peguam yang bijaksana bagi pihak plaintif telah merujuk saya kepada *Tan Ah Yeow & seorang lagi lwn. Seow Teck Ming & seorang lagi* [1989] 2 MLJ 3 yang telah memutuskan bahawa Mahkamah ada kuasa memanggil semula penghakiman yang dibuat sebelum itu dan untuk menukarnya pada bila-bila masa sebelum ianya disediakan dan disempurnakan. Tetapi kita mestilah lihat nota-nota kes dengan lebih dekat lagi untuk menyedari bahawa ada beberapa masalah komunikasi di antara Mahkamah dan Peguam yang terlibat dalam kes itu. Perbicaraan usul tentang perkara awal telah berlaku pada 4 Ogos 1988 dan penghakiman telah ditangguhkan pada 13 September 1988. Pada keesokan harinya, sebelum perintah dikeluarkan, Peguam plaintif telah menulis meminta hujah lanjut oleh kerana penghakiman tidak menyentuh hujah mengenai artikel-artikel tertentu dalam Collision Convention dan kerana Peguam itu telah memberitahu Mahkamah sebelum penghakiman ditangguhkan bahawa beliau telah tidak dapat menentukan akan langkah-langkah yang telah diambil untuk meneruskan tuntutan sebelum tempoh had masa dua tahun disebabkan kesingkatan masa. Mahkamah, dalam pada itu, telah tertinggal perkara yang sama dalam penghakiman yang pertama kerana perkara itu telah tidak diteruskan dengan sungguhnya di ketika perbicaraan. Mengenai alasan kedua, Mahkamah di bawah tanggapan bahawa Peguam akan mengemukakan apa-apa komunikasi bertulis yang ada di antara pihak-pihak sebelum tamatnya tempoh had masa itu sementara Peguam pula menyangkakan Mahkamah akan meminta dokumen-dokumen berkenaan jika ia berpendapatkan ianya perlu. Dalam situasi inilah Mahkamah telah memanggil balik penghakimannya yang telah dibuat. Di ketika itu juga, Mahkamah telah bergantung kepada kes *Lim Yam Teck lwn. Lim Swee Chiang* [1979] 1 MLJ 162 di mana situasi yang serupa telah berlaku.

Sekali lagi, adalah perlu untuk mengkaji fakta-fakta kes yang kedua *Hock Hua Bank Bhd. lwn. Sahari bin Murid (supra)* secara mendalam. Untuk kemudahan rujukan, adalah sesuai untuk mengemukakan petikan-petikan yang relevan dari kes itu:

At the end of the hearing I dismissed the plaintiff's action with costs. In so doing I took the view that as the only damage to the pickup was on the rear just above the nearside tail light, this indisputable fact could not possibly fit in with the plaintiff's version of the accident and therefore preferred the defendant's version of the accident. However when I heard the plaintiff and the defendant give evidence before me I formed the opinion that plaintiff was a truthful witness and gave a true account of the accident and not the defendant.

After I had dismissed this action and arisen from court as I was not too happy with the end result I gave the matter further consideration and I then took the view that I may not be justified in having come to the conclusion that plaintiff's version could not be reconciled with the indisputable damage found on the defendant's motor pickup.

That same afternoon I directed my personal assistant to inform both Counsel not to treat the matter as concluded and final as I would like to hear further submissions from them.

Consequent on this direction both Counsels appeared before me on a later date when I explained the circumstances to them and invited further submissions on the matter from them.

Pesuruhjaya Kehakiman dalam *Tan Ah Yeow & seorang lagi lwn. Seow Teck Ming & seorang lagi (supra)* telah juga berpandukan petikan di perenggan 42/1/4 di mukasurat 661 Supreme Court Practice 1988 yang berbunyi:

A judgment takes effect from the time when the judge pronounces it and the subsequent entry of it is a mere form in obedience to the direction of the court ... but it is within the powers of a judge to alter his judgment at any time before it is entered and perfected.

Juga ada baiknya jika ditimbangkan perenggan-perenggan (5), (6), (7) dan (8) Supreme Court Practice 1976 Jilid I Bahagian I di mukasurat 354 dari mana saya mengemukakan petikan-petikan yang relevan tanpa rujukan kes:

(5) Interlocutory orders stand in the same position as final orders, and cannot be altered save by means of an appeal, save in certain cases expressly provided for: for example, the court has now power to revoke or vary an order made under Order 38 rules 2 to 6 (O.38, r.7); an order made for discovery and inspection of documents (O. 24, r. 17), and an order for interrogatories (O.26, r.8); and under Order 33 rule 4(1), an order as to place and mode of trial may be varied. But it appears although the substance of the order cannot be changed, the method of giving effect to it may be.

(6) Before entry of judgment or the drawing up of an order, the court may reconsider the matter. An order made in Chambers in the Chancery Division may be varied at any time before entry.

(7) The power of a judge in court to discharge or vary orders made in Chambers does not apply to matters of practice and procedure.

(8) A judgment may be set aside if entered irregularly and contrary to the Rules, or for a sum in excess of that due. The application is made in Chambers.

Pertimbangan yang teliti efek kumulatif kesemua ini menunjukkan bahawa selepas penghakiman diumum, ianya tidak boleh ditukar melainkan mengikut budibicara dan situasi-situasi yang tertentu tetapi tentu sekali ianya tidak boleh, pada pendapat saya, termasuk situasi seperti dalam kes ini di mana Penolong Kanan Pendaftar yang arif hanya perlu memutuskan di antara prayer (a) dan prayer (b) secara alternatif pada 5 April 1989. Beliau telah memutuskan untuk yang kedua tetapi perintah berkenaan telah tidak disediakan buat sementara waktu sehingga pihak-pihak hadir di hadapan beliau untuk memuktamadkannya kerana mereka tidak bersetuju. Ini selepas lebih dari enam bulan kemudian pada 18 Oktober 1989. Bolehkah beliau menukar fikiran selepas tempoh masa itu telah berlalu? Perbezaan perlu juga dibuat di antara menukar

sesuatu penghakiman seperti dalam kes ini dan meminda sesuatu perintah hanya untuk memberi efek sebenar penghakiman yang telah diumumkan yang tidak boleh dipakai di sini. Kes-kes *Tan Ah Yeow & seorang lai lwn Seow Teck Ming & seorang lagi (supra) dan Lim Yam Teck lwn Lim Swee Chiang (supra)* melibatkan isu-isu yang lebih rumit dan mahkamah dalam kedua-dua kes itu telah memutuskan untuk menukar penghakimannya sejurus kemudian.

Lagipun, pendapat saya ialah lebih wajar dalam keadaan tersebut untuk Jabatan Hasil Dalam Negeri menaksir keuntungan net firma tersebut dari tempoh 1 Mei 1979 hingga 31 Disember 1982 seperti dinyatakan di prayer (b). Mengikut lojik, defendanlah yang patut membantah kepada prayer (b) dan bukannya plaintif yang tidak dimudaratkan langsung dengan penaksiran neutral. Ditimbangkan dengan semua autoriti-autoriti yang disebutkan tadi, saya telah membenarkan rayuan defendan dengan memulihkan semula perintah Penolong Kanan Pendaftar pada 5 April 1989, mengarahkan tiap-tiap pihak menanggung kos masing-masing dan menolak kebenaran merayu ke Mahkamah Agung semasa ianya dipohon oleh Peguam plaintif yang bijaksana pada 30 Mac 1990.

Also found at [1991] 1 CLJ 47